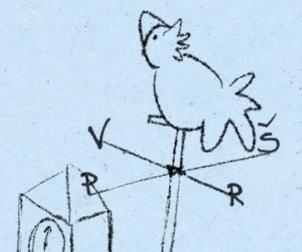
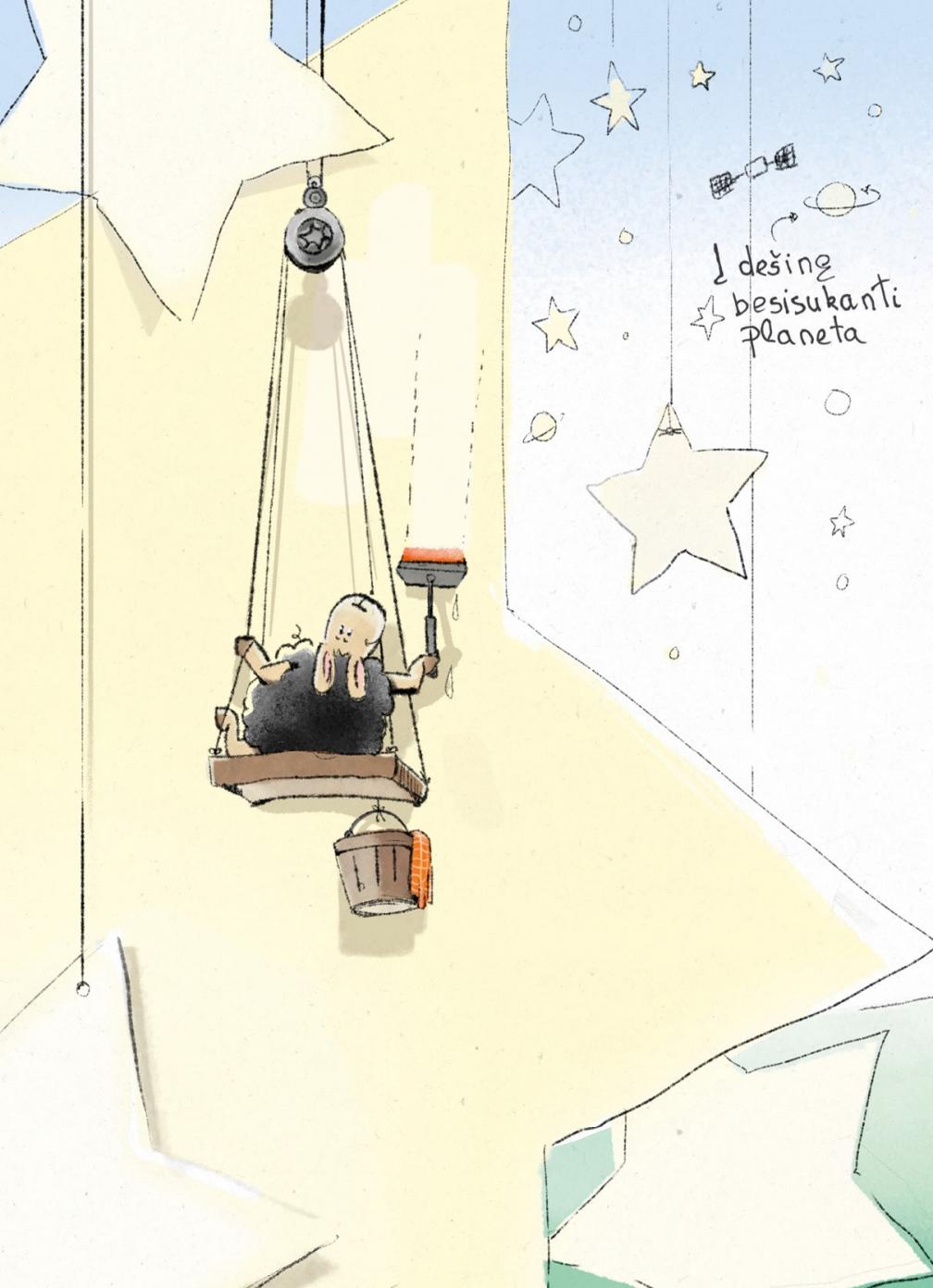

Sykį gyveno paprastutė miego avelė.

Nors... gal ji vis dėlto kiek kitokia nei visos.

Kaip įprasta miego avelėms, gyveno ji su savo
banda Paukščių Tako pakraštyje.

↓ dešine
besisukanti
planeta

Kaip ir visos kitos, rytais ji imdavosi
miego avelės darbo: blizgindavo
visas žvaigždes, kad dailiai žvilgėtų
ir gerai matytusi iš Žemės.

Stumteldavo planetas, kad jos
nesiliautų suktis.

Kiek atitraukdavo ar užtraukdavo
užuolaidas Ménilio name,
kad jis būtų pilnesnis arba laibesnis,
kaip kada reikia.

O vakarais, kai žmonės užsinorėdavo miego,
ji stodavo į eilę su kitomis miego avelėmis,
kad jas suskaičiuotų.

Mat žmonės taip doro,
kai negali užmigtis:
skaičiuoja avis.

Vieni suskaičiuoja tris avis
ir jau užsnūsta.
Kiti skaičiuoja iki 20
ar dar daugiau.

Tačiau vėliausiai ties 100-aja avimi užmiega visi.
Visi! Be išimties.

Kaip tik tai ir kelia mūsų avelei rūpesčių.

Jos numeris – 101.

Tai reiškia, kad ji dar niekad
per visą savo gyvenimą nebuvo suskaičiuota.

Ir dėl to 101-oji avelė labai liūdėjo.

Sulig kiekviena diena, kai nebuvo suskaičiuota,
ji darėsi vis liūdnesnė.